

Туга

Микола Устиянович

Шумить вітер долами,
Сухим вітром іграє,
А над Дністра водами
Дитя цвіту шукає.

Шумить буря студена,
Гудить ворон і кряче,
А на полі дитина
Глядить весни і плаче.

Ходить, сквапно питає,
В вінчик жовтий лист в'яже.
Як яр згубла? – Не знає.
Чи поверне? – Не скаже.

"Ой поверне, дитино,
Але довго чекати,
Ой поверне, калино,
Но ще тяжко нуждати.

Як ся сонце оберне,
Небо ярев затліє,
З юга легот поверне,
Западовець огріє;

Бусьок сяде на хати,
Медвідь гавру розмече,
Пчілка почне гуляти,
Соловій защебече.

І злопотить крильцями,
І заведе піснь маю,
І розів'є думками
Нове життя по гаю.

Тогди ж блиснуть загони.
Цвіт землицю звінчає,

А природа в всі дзвони
Піснь воскресну заграє.

Тогди ж, дитя милоє,
Знайдеш цвіту доволі.
Нехай листя сухеє,
Та не блукай по полі".

Шумить буря студена,
Сухим листом іграє,
А над Дністром дитина
Такой весни питає;

Такой цвіту шукає,
В вінчик жовтий лист в'яже.
Як яр згубла? – Не знає.
Чи поверне? – Не скаже.